

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 "
1/2 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izvirne priloge: 1. „Novem letu“, 2. „Kazipot po Goriškem in Gradiškanskem“ in dvakrat letu, 3. „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“.

Naročnino sprejema uredništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglašila in poslanice se računajo po Pötit-vrstah: če tiskano 1-krat, 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se objavlja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom se pogosto govori vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvu se objavlja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnina in oglašje se plačata lico Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravištvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gl. 1:60. „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in toh-le tobakarnah: J. Afrič, Gledališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunška ul. 3. I. Hova ski. na Goriškem; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Plesko, Pokopal. ulica; Iv. Prasol, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Srdagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrentić na trgu della Caserma.

Kako preskrbujejo „agrarci“ mandate klerikalcem.

(Dopis.)

Pred dvema letoma smo imeli državno-zbornske volitve. V goriški okolici je takrat hujškal kmet Tone Strekelj, ki je hotel na vsak način zlezti po hrbtih kmetov goriške okolice v državni zbor. Takrat se v goriški okolici ni slišalo drugega iz ust kandidata in par njih, katerim je bil zaslepi oči kot samo: Kmet, kmet in kmet. Če je kje govoril, je bila vsaka druga beseda le kmet. Precej ljudi mu je šlo na linance, ali zvoljen ni bil. Neznansko se je čutil mandatolovec, kako to, da ni zvoljen? Kar ni mu šlo v glavo. Begani so bili ljudje in grela jih je splošna in jednaka volilna pravica tako, da so mislili, da bo res vse tako, kakor so jim razlagali prvi agrarni proroki. Tone Strekelj ni bil zvoljen. Zato je vrgel proč od sebe agrarni plašč ter zbežal. Izvoljen pa je bil v goriški okolici klerikalec Fon. Narodno-napredna stranka je imela takrat izvrstnega kandidata, s katerim se sploh ni mogel meriti brbljavi agrarec; imeli smo kandidata, ki se je hotel lotiti z vso vno poslanskega delovanja in ki bi bil že s svojim velikim osebnim uplivom in znanstvom brez dvoma mnogo koristil. Klerikalci so se takrat smejali v pest agrarcem pa so rekali: hvala lepa, gospodje agrarci, dali ste nam poslanca. Zaslepljeni agrarcev se takrat ni prijala nobena pametna beseda, po porazu pa so gledali v zrak pa vsklikali vsi razočarani: ja, kako vendar, da nismo zmagali! — Takrat bi se bila z eno kandidaturo proti Fonu razvila vsa drugačna agitacija, ki bi bila morala dati znago naprednemu kandidatu. No, tako pa ima po zaslugi agrarcev goriška okolica poslanca, ki jej nič ne koristi. Kakor bi ga ne bilo! Novostrujarji v klerikalni stranki pravijo, da je „za nič-poslanec“, kakor smo to čitali, agrarci pa molčijo, ker ga imajo na vesti. Takrat so dali agrarci klerikalcem prvega poslanca.

Darija.

Češki napisal Julius Zeyer

(Dalje.)

V.

Dimitrij Lomonov je bil v zadregi; vedno mu še ni bilo popolnoma jasno, ali smatra Darija igro za šalo ali jej je vse to resno.

»Kam vas popeljem?« jo je vprašal na ulici, ko sta sedela na voz.

»K vam,« je odvrnila kratko.

»Darija, vi bi me resnično hoteli osrečiti? Ali ne govori iz vas jeza napram knezu? Meni bi dali prednost pred njim? Pomislite, kako reven sem jaz in kako bogat je on!«

Darija je zardela.

»Torej sem padla že tako globoko v blato, da se pogajate z menoj za mojo ljubezen samo z denarjem kakor z —«. Umolknila je in mislila: »Če bi slišal Ilija tudi to novo ponižanje!«

»Darija, davno sem vas že oboževal,« je začel Dimitrij, »toda nikdar se nisem drznil, reči vam —«

»Da niste dovolj bogati, da bi me kupili? No, zdaj vidite, da nisem neskromna,

Lani je vodila volitve v deželni zbor skoro edino le napredna stranka. V goriški okolici se je pustilo v nekaterih krajih prosto roko agrarcem; tako pred vsem v Vrtojbi. Rezultat je bil ta, da so agrarci zopet naklonili klerikalcem enega poslanca. Pri ožji volitvi v kmečkih občinah je bil izvoljen Berbuč le s 3 glasovi večine. Ali je bilo tega treba? Ne. Ali doma je ostalo kar nakrat 13 vrtojbenskih volilcev. Torej v Vrtojbi, kjer je bilo spočeto agrarstvo, kjer je doma agrarni prerok, je ostalo toliko volilcev doma. Če bi bili šli volit, bi bil padel Berbuč, kakor je dolg in širok. To bi bilo nekaj vredno. Toda to se ni zgodilo, ker agrarci iz Vrtojbe kar v številu 13 niso storili svoje dolžnosti. To-liko so kričali prav ti ljudje poprej: Kmet, kmet! Ko je pa šlo res za kmetskega kandidata proti gosposkemu, takrat jih pa ni bilo na volišče; gotovo je bilo, da pade gosposki Berbuč ter zmaga kmet, ali padca so obvarovali gospoda Berbuča prav vrtojbenski agrarci. Klerikalci so se takrat zopet smejali v pest pa se na tihem zahvaljevali agrarcem, da so jim preskrbeli poslanca, in sicer onega, na katerem je bilo toliko ležeče, da ne pade. Vse drugačna konstelacija bi bila v deželnem zboru, če bi ne bilo vanj Berbuča. Tako je pa prav agrarna malomarnost pripomogla h homatijam, ki so vzročile nove volitve.

Do tretjega gre rado — so mislili klerikalci. In niso se motili. Letos je šlo kar na debelo. Zapackali so volitve v splošni kuriji ter dražili ljudi takrat, ko je bilo treba družiti; ista komedija se je ponovila pri volitvah v km. občinah, kjer so pomagali agrarci v svoji neskončni »kumštosti« klerikalcem celo tako daleč, da so dobili enega poslanca s Krasa. Klerikalci si zopet manejo roke pa se zahvaljujejo agrarcem, da so jim dali celo mandata, na katerega niso nič upali. — Res, take politike še ni bilo na Goriškem. Agrarna stranka je postala politična podružnica klerikalne stranke. — Preroki so zavozili tako, da ne morejo več naprej. Po »Glasu« kriči Mermolja, da vse preorganizira, v družbi pa pripoveduje, da je konec agrarne stranke ter

da se prodajam za zelo nizko ceno. Sicer pa visoko cenim to, da ste me osvobodili iz kneževske roke. Vzemite mojo osebo, zadovoljite se s tem darom in ne bodite neskromni — ne zahtevajte moje ljubezni! Naklonjena sem vam, ne gnusite se mi kakor oni drugi, ki me je zaigral. Če bo deva kdaj drug drugemu napoti, se razideva. Toda naj bo dovolj te razlage! Povejte izvoščiku, kam naju ima peljati. Če s tem, kar vam ponujam, niste zadovoljni, prav, potem me posadite na ta kamen na oglu ceste in brigajte se za me prav tako malo kakor se bom sama brigala za se.«

»Na Voznesenski prospekt!« je zaklical Dimitrij, toda ni se mu zdelo, da pelje svoj plen domov baš v triumfu. Ton, v katerem je govorila, je segal tako globoko v srce, da je čutil Dimitrij globoko spoštovanje pred njeno boljo, in ko sta se pripeljala pred njegovo hišo, jej je pomagal z voza s tako spoštljivostjo, kakor da izkazuje to uslugo sami carici. »Pod mojo streho najdete zavetišče in v moji osebi pozornega prijatelja,« jej je rekel, ko jo je peljal v najlepšo sobo svojega sicer precej skromnega stanovanja. »Moje vsiljivosti se ne bojte!«

da vstopi on v socialno demokracijo. — Marsikomu so se po volitvah že odprle oči. Poskrbimo, da se vsem, ki so bili zapeljani na pot, ki je dosedaj koristila le klerikalcem.

Zveza napredne mladine na Štajerskem.

V nedeljo se je vršil v Žalcu v Savinjski dolini shod, na katerem je stopila v življenje zveza napredne mladine na Štajerskem. To je lepa misel. »Narodni dnevnik« je prinesel iz peresa Janka Lešničarja v soboto pred zborovanjem članek, ki kaže, kakošna bo in kaj namerava zveza napredne mladine na Štajerskem. Iz tega članka priobčujemo to-le:

»Probujene fante in dekleta, ki so to misel začeli, je vodilo torej dvoje želj: vez narodne mladine v trdnem cel Spodnji Štajer obsegajočem društvu in obramba naše mladine pred klerikalizmom.

Predvsem povdarjamo, da bode imela zveza napredne mladine stanovski, kmečki značaj. Cela organizacija bode zasnovana na agrarnem temelju, bode zasledovala poleg narodne pred vsem stanovsko vzgojo. Mi moramo zanesti med kmečke mladeniče in mladenke spoznanje, da je obdelovanje zemlje časten, blagodejen, za obstoj naroda in države potreben posel. Navzlic demokratičnemu duhu našega časa še tiči v narodu mnogo ostankov nekdanjega tisočletnega suženjstva poposvetni in duhovni gospodi, misli naš kmet, večji ali manjši, da je »zadnji v kalendarju«. Stanovski ponos in samozavest bode zvišala ljubezen do rodne grude, množila veselje do kmečkega dela, utrdila narodno zavest in narodni ponos ljudstva. Kako more biti suženj ali bojazljivec svoboden, kako hlapec vsakemu gospodu dvomljive sorte politično samo odločujoč človek? Na pomanjkanju lastnega ponosa in samozavesti zidajo klerikalci svoje uspehe...

Pa kako hočemo delati mi mladi proti nasprotni sili in pritisku, ako ni ljubezni med nami, ako nismo vsi enakovredni

Mesto odgovora je šla k oknu in se hitro ozrla v vsa okna nasprotne hiše. Zdelo se jej je, da vidi pri enem izmed njih krasno, mlado damo. Obrnila se je k Dimitriju s skoro srečnim smehljajem.

»Hvala,« je zašepetala, in on je, srečen vsled tega solnčnega žarka v njenem žalostnem pogledu, odhitel iz sobe ter jo prepustil samoti in njenim mislim. —

Prve dni je Dimitrij prizanašal njeni žalosti; razmišljal je, kaj jej pač tako teži srce, in si rekal, da bi bilo barbarstvo, siliti v njo s svojo ljubeznijo; počasi pa je zmagala v njem prirojena mu lahkomišelnost, smejal se je njenim kapricam in jo začel nadlegovati s svojimi strastnimi čuti. Bil je iznenađen, ker se mu je tako malo upirala, in začel si je razlagati reči čisto priprosto: bilo je tako naravno, da je dajala njemu prednost pred Ivanom, slabotnim na duhu in na telesu. Njega, Dimitrija, je mogla ceniti vsaj kot moža, in neizmerno je pridobila v njegovih očeh s tem, da jej je bilo tako malo mar za kneževsko bogastvo. Kmalu je videl, da v njej ni niti sledu one grabežljivosti, ki je tako pogosta napaka pri dekletih njene vrste.

(Dalje prihodnjik.)

bratje in sestre? Pravi se temu demokratizem; naj bo to druga točka našega programa. Ne poznamo med seboj bogatašev ne siromakov, ne fantov od erie in druge fare, vsi smo enaki, vsi se ljubimo, vse nas veže misel, da nas ni mnogo in da je sveto naše poslanstvo v boju za napredek neodvisnega, svobodnega kmečkega stanu, svobodnega slovenskega naroda.

Oni vojskovodja, ki hoče zmagati, mora imeti trdno disciplinirano armado. Nikoli ne sme nobenega manjkati na tih strazah in postojankah! Mladina, uči se od nasprotnikov! Tretjina, polovica, celo dve tretjini naših kmečkih ljudi manjka pri volitvah, skoro vsi manjkajo povsod, kjer je treba stati na braniku za naše stanovske, narodne pravice! Niso se privadili redu, ne zavedajo se svoje dolžnosti. Mladina ne stori enako! Mladinska organizacija vzgojui in krepi čut skupnosti, discipline. Dvignenje čustva, da ima vsak slovenski človek dolžnosti do svojega naroda in narodne stranke, ki najboljše tolmači ljudske želje in potrebe, je ravnotako potrebno kakor splošno dvignenje morale, ublaženje šeg in navad. Slovenski kmečki človek bodi izobražen, samozavesten, plemenit! Kot mal narod moramo poznati tudi potrebe malega naroda — pri nas mora biti vsak človek na svojem mestu!

Ako povdarjamo svojo stanovsko vzgojo, nočemo reči, da bi opustili narodno. Kako lepo te dirne, ako vidiš narodno zavednega ponosnega fanta, ako slišiš rdečelično mladenko govoriti, da je zavedna Slovenka! Gojili bomo to stran našega programa, a brez strasti, brez puhlic; ne bomo se nikoli bali po zaslugi ožigosati narodnih grehov tuitam, ne bomo se nikoli dali izrabljati v imenu tega, kar nam je najsvetejše, v sebične namene posameznikov!

Enakopravnost deklet v naši organizaciji naj kaže tudi slovenski ženi lepšo bodočnost v življenju. Vzgojiti je treba fante, da bodo videli v dekletih enakovredne družice, tovarišice in prijateljice, ne pa predmet zabave. Mi rabimo samostojno izobraženo kmečko ženo, ki bode vzgajala naš naraščaj k ljubezni do življenja in dela, ki bode podpirala svojega moža pri njegovem narodnem in političnem delu, ne bode se pa dala izrabljati politikujočim duhovnikom! Naša kmečka dekleta silijo v mesta, v tovarne — mesto da bi ostala doma; koliko apostolskega dela bode tu treba!

Treba bode jutri spregovoriti tudi o sredstvih in načinu organizacije. — Osnovalo se bode osrednje društvo za celi Spod. Štajer; podrejena mu bodo večja okrajna področja in krajevni odbori. Ti bodo imeli skrbeti za izobraževalno delo v svojem okrožju, bodo učili in podpirali narodna društva, prirejali poučne seitanke in izlete; stopili bodo v prijateljske stike z učiteljstvom in drugimi inteligenti v okraju, da bodo predavali fantom in dekletom o gospodarskih, političnih in kulturnih zadevah. Koliko je še tu nestorjenega dela!

Kako važno je za nas, da se mladina zaposli v svojih prostih urah, zaposli v najlepšem in najplemenitejšem poslu! Izpraznile se bodo oštarije in beznice, izpraznile vasi po noči — a napolnile društvene sobe in šolske dvorane! — Gojila se bode v prvi vrsti vzdržljivost pri pijači in pa varčevanje. Smejal se bode ta ali oni — s tem ne bo nič! Ali pri poučnem in navdšenem delu je vse mogoče; črtaj-

mož. Napoleonom besedo »nemogoče« iz svojega slovarja! Gradimo od stopinje do stopinje, liki čebele in mravlje — in ko nečeno bode stala ponosna stavba!

Škod v nedeljo je bil jako dobro opisan. Otvoril ga je v imenu pripravljalega odbora Lešničar. Govorili so Širca, državni poslanec Roblek, deželni poslanec dr. Kukovec, dr. Koderman itd. Za predsednika Zveze je izvoljen Oset.

Iz klerikalnega sveta.

Posvetni nunci in menihi med nami živijo od ljudskega denarja. Ali kadar treba dati kaj zaslužka domačinu, takrat ga navadno ne poznajo, marveč če le mogoče porinejo zaslužek tujcu v žep. Frančiškani v Mariboru so rabili nove spovednice. Spovednice bi jim pač lahko napravili domači obrtniki. Pa ne! V Libercah na Češkem, kjer so najhujši nemškutarji doma, so jih naročili. Slovenci jim nosijo denar skupaj, kutarji pobirajo sedaj pridno razne pridelke med Slovenci — po spovednice so šli čestiti patri pa med češke nemškutarje. — V Gorici tudi opravljajo vsa glavna dela v Böckmanovi villi, kjer ima statii škofova gimnazija, le tujci. Slovenec je le za težaka — drugo se vse naroča drugodi!

Na Grškem se vse upira proti kraljevi rodbini, katero hočejo spoditi iz dežele. Nekak odpor pa je nastal tudi med nižjo duhovščino. V Atenah je imel neki duhovnik pogum, napasti v cerkvi z ostrimi besedami škofo, da ne znanjo nič tega, kar bi morali znati, ali znajo pa nižjo duhovščino izkoriščati na nečuten način v svoje namene. Škofje so gospodarji in kar ukazujejo nižji duhovščini, to mora storiti. Ubojati morajo na mig, če ne gorje jim! Kdor uboga, temu pa se ne godi slabo. Škofje jim radi prepuščajo udobno življenje. Seveda se dobi koga, ki mu ni všeč taka pasja pokorščina, ker se mu zdi, da se ne strinja s toliko povzdigovano duhovniško častjo, pa pride prilika, da se sliši uporni glas, kakor sedaj v Atenah. Ta glas bodo skušali udušiti, ali nekoč le mora postati tak glas tako močan, da zdrobi moč posvečenih cerkvenih knezov, ker je ta ljudstvu in tudi duhovniku, ki ima še srce za ljudstvo, zoperna in škodljiva. —

V Vatikanu so bili strašno slabe volje, ko so izvedeli, da je na Španskem konec Maurovega ministerstva ki ima na vesti Ferrerjevo usmritev. Papežev državni tajnik Merry del Val kar verjeti ni hotel brzojavki, ki mu je naznanjala padec Maure. Kaj bo, kaj bo? je jadoval ta španski jezuit ter potrtega srca sporočil to žalostno novico papežu. Poslal je potem na Špansko svojim zaupnikom dolgo brzojavko, v kateri daje navodila, kako postopati. Strašno, prestrašno! Smrt »revolucionarja«, smrt »brezbožnika« je zadala udarec svetemu krščanskemu Maurovemu ministerstvu, pa tak udarec, da je telebnilo po tleh in na površje je prišlo ministerstvo, ki ne misli priznati premnogim samostanom v romantični španski deželi. To ministerstvo misli celo med drugim obdačiti razne klostre, ki se pečajo z raznimi izdelki in ne le z molitvijo. Kako »brezversko« ministerstvo! Kdor se namreč dotakne malhe, ta je oberbrezverec! — Listi pravijo, da novo Moretovo ministerstvo odpre Španiji novo dobo, v kateri se popolnoma otrese upliva iz Vatikanu. Kaj ostane potem še Vatikanu? Samo — Avstrija! Žalostna slava! Ostane le še Avstrija, ki pomaga, da ne postajajo papeži prosvitljeni možje, kakor Rampolla.

Klerikalci radi snujejo konsume, hoče škodovati trgovcem. Take konsume pa rada doletava nesreča, da se polomijo. Sedaj se je polomil klerikalni konsum v Št. Juriju ob južni železnici na Štajerskem. Pasiv je 20.000 K. Ustanovili so ga seveda gospodje nunci, plačeval bo sedaj pa zapeljani kmet. Pa še morda v zapor pride kak kmečki odbornik. Nunci se že znajo izmuzniti.

Klerikalni poslanci so sovražniki našega kmeta. To je stara resnica, ki se je pokazala sedaj zopet na Štajerskem. Dr. Ploj je sklical 22. t. m. poslance iz kmečkih občin cele Štajerske na pogovor, ker je pomanjkanje krme veliko in državna

pomoč potrebna. Prišli so Nemci, ker je potreba skupne akcije, ali slov. klerikalnih poslancev ni bilo. Sovražstvo do Ploja in strankarsko strast stavlja to ljudje nad koristi svojih volilcev. Povsodi so jednaki ti »prijatelji kmeta«.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

»Vinska trgatev« v Podbrdu. V nedeljo 17. t. m. smo trgali v romantičnem Podbrdu, sicer le pod Stravsovo streho, pa vendar ni bilo nič manj veselo in živahno kot pod sinjim južnim nebom. Mogočna trobojnica je kazala pot v vinograd. Oče župani so s svojim starištvom po posebnem ukazu veleli svojim občanom, naj pridejo, in prišli so vsi, ki so dobre volje. V svoji dobroti so nam dovolili oče župan, naj trgamo tudi zase, kolikor se nam ljubi, samo naj se ne damo ujeti tih strogi zastopnikov višje oblasti. Na nerodneže v tatinski obrti so prežali krvoiočni biriči in čuvaji in gorje mu, ki je zapadel »Krvavi rihti«, čakale so ga težke verige v zaduhli »špekhamri« pa suhi kruh in vrč vode, ali pa je moral svojo nerodnost poplačati s »srebrnjaki«. To je bilo vrvenja v vinogradu! Tik vinograda pa je zabaval obilen srečolov podiške občane s sosedi ter je točil »Original-American-Automat« vino, staro in novo, in nudil pecivo in grozdje in razne stvari, same lepe in koristne vrlim občanom.

Da ne govorimo o originalni tekmi v vrečah, o brivcu in njegovem milu, ki so ga tako slastno lizali raz lica — ba je bilo Gabrščekovo — in o drugih zabavah, omenimo le, da so si oče župani veselo menciali roke, češ: »Nekaj bo že za našo Ciril-Metodovo družbo«.

Omenimo naj še, da se nekateri tukajšnji gospodje, kateri bi že radi svojega rodoljubnega in naprednega mišljenja morali stati v ospredju pri enakih prireditvah, iste žal niso deležili in to radi malenkostnega nesporazumljenja.

Upamo za gotovo, da isto izgine in da se v bodoče pri priliki snidemo na skupno delo za občo korist.

S tem končujemo in kličemo vsem: Na veselo svidenje!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda darovala pisarna g. dr. Levpuščka v imenu g. dr. Ivo Šorlija K 1.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani priporoča najtopleje blago, ki se prodaja v njeno korist. Kakor so se povsod na Slovenskem udomačile družbene vžgalice, tako naj se prikupi vse drugo blago.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ima v zalogi narodni kolek, računske listke in razne razglednice.

Slovenci in Slovenke! Sezite pridno po tem blagu. S tem koristite družbi in slovenski prosveti.

Nabiralniki družbe sv. Cirila in Metoda — so lep vir družbenih dohodkov. Nekateri nabiralniki neso družbi vsako leto lepe zneske. Dobi se pa tudi nabiralnike, ki so v gostilnah in restavracijah, kamor zahaja veliko ljudi — pa se v njih le malo nabere. Vzrok, da se v teh nabiralnikih malo nabere, ni skopost ali malomarnost občinstva, ampak drugi, namreč ta, da počiva nabiralnik navadno v kaki zaprašen omari. Oskrbnikom takih speh nabiralnikov nasvetujemo, da jih pri raznih prilikah, ko je mnogo občinstva, malo pokažejo, ter tudi povedo, v kak namen jih hranijo. Vspeli nabiralnikov bo potem gotovo večji.

Domače vesti.

Čenjenim naročnikom na znanje. —

Da prihranimo čenj. naročnikom stroške za pošiljanje denarja in da jih obenem obvestimo, do kedaj je plačana naročnina, smo razposlali te dni položnice vsem o nim naročnikom, ki so z naročnino zaostali. Teh položnic naj se blagovole poslužiti in nakazati čimprej zaostalo naročnino. — Pošiljanje denarja po položnici je zelo enostavno. Na srednji del položnice se napiše ime in bivališče naročnika, in

to zadostuje. Za pošiljanje denarja po položnici se ne plača poštnine.

Prosimo poročil iz vseh občin, kolikokrat so gg. nunci pridigali o volitvah. Ako je mogoče, naj se natančno ponovne nekatere njihove besede. — Po volitvah so marsikje tudi hujskali v cerkvah proti posamičnikom ali celim občinam. — Prosimo vse take novice, ker utesnejo še prav priti.

Poroka. — Poročil se je g. Jakob Ta v š, trgovec v Cerknem, z gospodično Frančiško Magajnetovo iz Čela. Naše čestitke!

Nov odvetnik v Trstu. — Te dni je bil vpisan v imenik odvetnikov v Trstu gosp. dr. Feliks Kovačič. Novi odvetnik odpre pisarno s 1. novembrom. Ekskuriral bo redno vsaki teden ob določenih dneh v Sežano in Komen. Novi odvetnik je naš rojak iz Sv. Lucije.

V laško listo veleposestva so hoteli laški klerikalci imeti upisana tudi cerkevna posestva. O tem je bila dne 23. t. m. pri državni sodnji na Dunaju razprava. Kakor čujemo, je pritožba odklonjena.

Knjigarna A. Gabršček naznanja, da ima doslej že nad 400 naročnikov na tuje liste; vseh iztisov oddaja okoli 700. Večino časopisov dobiva in oddaja še predno bi došli naravnost po pošti. Naročnina je ista kakor naravnost pri upravnistvu.

Opazamo pa, da še veliko naših rojakov dobiva časopise po drugačni poti. Prosimo, naj se vsakdo obrne na našo knjigarno, kdor si hoče naročiti kak tuj list, zlasti: ilustrovani, modni, humoristični, strokovni, revije itd. — Ako so tujci jako zadovoljni s strogo solidno postrežbo naših knjigarne, zakaj naj bi naši rojaki tavalj skozi tuja vrata?

Opozorjamo na to okolnost, ker se bliža čas novih letnikov za veliko takih časopisov.

»Corriere« — hujskač. — Vedel je povedati, da je bil neki učiteljščnik tisti, ki je strgal neki laški učenki Danti-jev znak s prsi. — Ko je bilo pa v uredništvu poprašano, naj povedo ime kandidata, da bo za to kaznovan, so odgovorili, da imena ne vedo. Po njihovem mnenju pa je bil tisti na vsak način učiteljščnik, ker je zavlil iz Gosposke v Veturinsko ulico (kjer je učiteljšče). Torej vsakdo, ki pojde iz Gosposke v Veturinsko, bo gotovo učiteljščnik! — Ali so smešne »Corrierove« babnice!

Gregorčičeva »Gorica« zmerja tržane, ker niso izvolili za poslanca klerikalca Fabjana. Go ori o liberalnem terorizmu, o ljudeh, katerim je strankarska strast nad koristmi slovenskega dela dežele in posameznih njenih delov (kakó natančno!), namigava na zle posledice takega ravnanja, ki ne morejo izostati, potem pa zapreti: »To naj si dotični ljudje že danes zapomnijo«. »Dotični ljudje« so torej oni tržani, ki niso hoteli voliti Gregorčičevega kandidata. »Gorica« se znaša potem na poseben način nad Ajdovci. Psuje in laja po stari navadi. Potem pa se zopet zakadi v tržane ter jim očita, da so pokazali, da nimajo smisla za resno in vzajemno delo (vzajemno s Pajerjem, kaj ne, g. dr. Gregorčič?) v deželnem zboru. »Bomo videli, koliko bo Gabršček koristil tržanom in kaj doseže za nje. Drugega ne rečemo«.

Vraga! Kdo se ne bo jezil! Tako lepo se je vse »uštimal« Gregorčič, da bi se moglo s kmečko okolico preglasiti tržane, izvoljen pa je »ta Gabršček«! Jezica je ušmevna in tako huda je ta jezica, da jo »Gorica« javno kaže. Precej zabave je zbudila sobotna »Gorica« po naših trgih! Drugega ne rečemo.

Visoka starost. — V starosti 92 let je umrl v Gorici g. A. Braunizer pl. Braunthal, upokojeni dež. svetnik.

Povišan. — Na mlade nunce, ki uganjajo politične komedije po deželi, je nadškof hitro pozoren. Če le more, se skaže takemu rogoviležu naklonjenega pa ga poviša ali preloži v kako boljše in lažje farno, kjer nadaljujejo delo za krščanska načela in sveto katoliško reč. V Podgori na dobri in lahki fari vidimo Cirila Vugo, ki je svoj čas divjal po gorah; v Biljah živi komodno sloveči Abram, ki je tudi skakal po gorah, v Gorici pa je spravljen škof kaplana Rejca za kateheta, Kobala za stolnega vikarja, sedaj pa je premeščen v Gorico za prefekta malega semenišča tudi Franc Lavrenčič, župni upra-

vitež v Škrbini, sloveči junak v poglavjih »Iz temnih kotov klerikalne stranke«. Seveda, kdor je tako delal proti naprednjakom, kakor Lavrenčič, mora biti povisan. — Če bi se upoštevali Kristusovi nauki, bi se moralo takega moža okarati in kaznovati, toda dandanašnji, ko nosi rimska cerkev na sebi politični plašč, se povišuje take maziljenice! — Politično rogoviljenje priporoča dandanašnji duhovniki v škofiji, če je kje kateri miren, je slabo zapisan pri ordinarijatu. — Kako upliva tako ravnanje na razsodne ljudi po deželi, si je lahko misliti. Pravijo: povsodi vidimo, kako se vero in cerkev zapostavlja za farovško politiko; kako se nunci bavijo le s politiko, vera in cerkev jim služita skoro le v politične namene. Cerkev so politične shodnice. Vero in cerkev zapostavljajo in profanirajo tisti, ki bi ju morali dvigati. Potem pa kričijo lažniki, da so naprednjaki proti veri in cerkvi ter da je vera v nevarnosti radi naprednjakov. Proti taki cerkvi, kakoršno hočejo politikujoči nunci, pa smo res in bomo vedno. Ljudje bežijo iz take cerkve in imajo prav. V cerkvah, kjer se psuje »štene ljudi, laže, opravlja in brekuje, nimamo kaj iskati!

Bojkot zaradi volitev. — Reven Žagar je peljal vozič sadja v Log pod Predelom in prodajal pred cerkvijo, kakor je navada. — Ko ga je zagledal nunc po maši, je prihrul nanj, začel ga zmerjati z liberalci, češ, vsi Žagarji so liberalci, brezverci, ker so volili vsi do zadnjega naprednjake, — in ga je zapodil iz Loga. Mož je moral iti! — Naj napravi kazensko ovadbo! Tak nunc ne zasluži drugega nego nekaj dni zopora in postal škandal!

O preskrbljenju vipavskih občin s pitno vodo zopet farba »Gorica«. Pravi, da odbor za preskrbljenje vipavskih občin še ni dobil koncesije za 5 sekundnih litrov vode ter da razglasitev za goriško mesto velja tudi za občine. To pravi »Gorica«, ali pri komisijski razpravi 18. in 19. t. m. se je vršilo že opisano pogajanje za odstop vode iz Hublja izrecno le za goriško mesto. O kaki akciji dež. odbora ali Berbučeve iznajdbe, odnosno odseka za preskrbo vode, izvoljenega v Dombergu ni bilo ne sluha ne duha. Tudi komisija in goriški mestni očetje niso nič vedeli o tem. Iz tega se pač jasno vidi, kako grdo farba »Gorica« vipavske občine naprej in naprej.

Umrl je v goriški bolnišnici Alojzij Peršolja iz Kozane; ustaviti je hotel kravo Fr. Debenjaka, ko je bežljala po vasi. Ali ujel se je v vrh, katero je imela krava in s katero je hotel vstaviti kravo. Žival je bežljala z njim po poti; pri tem je dobil Peršolja velike poškodbe, katerim je podlegel v goriški bolnišnici.

Železniška zveza iz Čedadu v Italiji do Jesenic. — V Italiji se že dolgo časa bavijo z načrtom, kako zvezati Čedad s Soško dolino v Avstriji. Načrta sta dva: eden obsega črto do Kanala, drugi do Jesenic. Pred kratkim še se je poročalo, da je italijanski vladi na tem, da se zgradi v kratkem času edna ali druga črta. Sedaj pa prihajajo poročila, da je italijanska vojaška oblast proti taki zvezi, da torej sedaj ni misliti na njo.

V goriškem mestnem svetu je protestiral v soboto v seji župan Bombig, katerega je pri ožji volitvi iz splošne kurije volil dr. Gregorčič z odprto glasovnico, proti slovenskemu moškemu učiteljsku v Gorici ter zahteval, da se premesti do konca šolskega leta. Naznanil je resolucijo laških demokratov, da naj se prekrsti Semeniško ulico v ulico Ferrer. Protestiral je proti temu vladni zastopnik grof Attems ter zahteval prepis zapisnika o seji, da ga predloži namestništvu. Dež. odbor je razveljavil sklep mestnega sveta glede na parceliranje nekega zemljišča, katero je naprosilo društvo »Svoj dom«, mestni svet pa je sklenil pritožiti se na višjo instanco.

V Podgori so odkrili v nedeljo mal spomenik stotniku grofu Faverges 52. pešp., kateri je ob času vojne s Francozi 11. aprila 1809: z nadporočnikom L. Czergho in 50 vojaki preplaval Sočo, ki je bila takrat narastla ter izpodbil v Podgori utrdbo Francozov, v tistem času pa so že mogli napraviti most ter priti čez Sočo avstrijski vojaki. Za ta hrabri čin je dobil Faverges red Marije Terezije. Slavnosti

se udeležili oddelki goriške posadke, deputacija 52. pešp., namestnik, nadškof, razni drugi dostojanstveniki, veterani in podgora je bila v zastavi. — Slav- nost odkritja spomenika je imela vojaško- nemški značaj. — Napis na spomeniku je trojezičen.

En naprednjak manj, en naprednjak manj, je kričala gospa kuharica v Kalu na Kanalskem. Kot radlja je tekel jezik, čeek pomagala jej je neka žena. Kot dve opici sta se obnašali. — Umrlo je dete ne- nemu naprednjaku in ko je zvonilo, je bilo tako veselje gospe kuharice, da je kričala en naprednjak manj. — Kakor se vidi, ima strah pred naprednjaki. Naj poskrbijo kalski naprednjaki, da jo bo vedno bolj strah; tako da jo nekega dne strah od- nese iz Kala.

Zopet dvokolo ukradeno. — V ne- deljo okoli 7. ure zvečer je bilo ukradeno Trpinu Ivanu iz Podgore skoraj novo dvokolo »Special-Batjel« št. 20251.

Deček, ki čuti vodo pod zemljo. — V Korminu so napravili interesantne po- skuse z nekim dečkom po imenu Antonio Rosa iz Italije, ki čuti pod sabo vodo. Čuti to sam po sebi, deloma s pomočjo palčic. V večji družbi, v kateri sta bila tudi zdravni- ka dr. Benardelli in Marchesini, je na dvo- rišču barona Locatellija konstatiral vodo ter rekel, da je v globočini 33 m. Res je bil tam nekaj vodnjak, globok 30 m. Tu- di na dveh krajih je konstatiral vodo pod zemljo ter naznanil globočino. Kako čuti vodo, tega sam ne more prav povedati. Pravi, da ga nekaj pretrese, globočino pa čuti po palčici. Poizkušnje nadaljujejo. Deček Rosa je star 16 let.

Izpred sodnije. — 49 letni Alojzij Pavšič, oče 6 otrok, iz Ločnika, je bil poklican pred sodnike, ker je dne 20. ju- nija t. l. ustrelil na mladeniča Markočiča, kateri je potem umrl vsled zastrupljenja krvi. Pavšič je rekel, da je ustrelil zato, da bi oplašil mladeniče, ki so kričali. V njegovi krčmi sta se sporekla radi narod- nosti ranjki Markočič in neki Fr. Marega ter neki Mrak in Taljanut. Potem so raz- grajali zmagaj, tolkli po vratih ter razbijali šipe. Pavšič je poslal po redarje pa jih ni bilo. Ker ni bilo miru je šel po puško ter ustrelil, da bi jih pomiril. Zaslišanih je bi- lo več priči. Pavšič je obsojen na 2 tedna strogega zapora.

Nevarnega cigana so aretirali blizu Voloske. Piše se Karis ter je osumljen raznih ulomov v Gorici. Pripeljali so ga v goriške zapore.

Padel je pri delu na polju 75 letni To- maž Torkar iz Podbrda. Padel je tako ne- srečno, da je obležal ter so ga morali pre- nesti domov. Pozneje so ga prepeljali v goriško bolnišnico.

Na novo opremljena soba s prostim vhom se odda v najem takoj. — Natan- čneje se izve v ulici sv. Ivana št. 7.

Sokolski vestnik.

Za »Črniškega Sokola« sta darovala gg. Martin Černetič in Miroslav Leban po 10 K. Društvo jima izreka tem potom naj- srčnejšo zahvalo.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Pričetek šolskega leta na obrtno-na- daljevalni šoli v Solkanu. Vpisovanje bo- de 29. t. m. (v petek) od 3—6 ure pop. in 31. t. m. (v nedeljo) od 9—12 ure predp. in 29. t. m. od 9—12 ure predp. kakor se po pomoti glasi v zadnji šte. »Soče«.

Trgovski koledar za leto 1910 je izšel z bogato vsebino; obširna, izborna je ta vsebina. Kar tiče v tak koledar, vse je v njem. Stane 1 K 20 v.

Politični pregled.

Vladni predlogi. Vlada je vložila par- lamentu celo vrsto predlogov in postavnih načrtov. Med njimi so zopet stari jezikov- ni predlogi za kraljevino Češko, zakon o socialnem zavarovanju (glede katerega je sklenila Slovanska jednota, da se ga naj odkaze brez 1. čitanja socij. odseku), u- stanovitev italj. pravne fakultete na Du- stanaju, reforma davka na poslopja, poobla- stitni zakon za trg. pogodbe, reforma ka-

zenskega pravnega reda, zvišanje vsote službenih dohodkov, ki se ne sme zarubiti, o sodni praksi pravnih praktikantov, ki niso v. sodnijski službi, ureditev zvišanja hišno-najemninskega davka itd. Torej de- la dovolj.

Proračun za l. 1910. je predložil danes finančni minister Bilinski poslanski zbor- nici. Proračun izkazuje primanjkljaja 42 milijonov K.

Car v Italiji. — Ruski car je bil v Italiji slovesno sprejet. Na banketu je iz- rekel laški kralj prisrčen toast na carja, car je odgovoril, da je prepričan, da nje- gov poset poglobi prijateljsko razmerje med obema državama ter podpre strem- lje, da se ohrani svetovni mir. Oba vla- darja sta imela dolgo konferenco, istotako ministra Tittoni in Izvolski. Konference so se dotikale tudi Balkana. — Car se v Italijo ni peljal skozi Avstrijo, kar označa- jo nemški listi za demonstracijo radi aneksije Bosne in Hercegovine.

Koliko ljudij skrbi za carjevo te- lesno varnost v Racconigi? — Tuji ne smejo riti sedaj v to mesto, v hotelih in v privatnih stanovanjih stanujejo samo vojaki, redarji in detektivji, da ne morejo dobiti drugi ljudje prenočišč. Od meje do Racconigi ob železniški progi je postira- nih 25.000 vojakov. Policijski šef Rossi, kateri jamči za cesarjevo varnost tekom njegovega bivanja v Italiji, ima pod sabo 1800 detektivov in 2000 redarjev. Vojaški kordon je postavljen okrog mesta. Vsak domačin mora imeti izkaznico z lastno sliko. Časnikarje spremljajo detektivji. Vse osebe, ki so imele orožje, so morale za sedaj isto deponirati na policiji. Jeli se temeljito preiščejo, predno jih je ruski car. V okolici turinski je postavljenih 20.000 pešcev, 2000 mož kavalarije in 600 vojaških kolesarjev.

Nova španska vlada. V Zaragossi in Bilbao so se vršili veliki protestni shodi proti politiki prejšnje klerikalne vlade.

»Montags-Zeit.« poroča iz Berlina, da je prvi čin nove španske vlade brzojavno naročilo generalu Marini, da takoj ustavi vojno v Afriki.

Narodno-napredna stranka na Kranj- skem je imela v nedeljo dop. v Mestnem domu v Ljubljani shod, ki je bil jako do- bro obiskan. Dr. Tavčar je govoril o za- dnjem zasedanju deželne zbornice, župan Hribar pa o političnem položaju.

»Zveza južnih Slovanov« si je izvoli- la v petek za svojega predsednika dr. Plo- ja, za podpredsednika dr. Laginjo. V par- lamentarno komisijo so izvoljeni posl. Hribar, dr. Ploj, dr. Rybar, dr. Laginja, Baljak in dr. Tresič-Pavičič. — Za sko- rajšnje proglašenje ustave v Bosni je vlo- žila Narodna zveza nujni predlog. Isto- tako vložijo jugoslov. poslanci v eni prih. sej nujni predlog za uvedbo slov. oz. hr- vaških paralel na primorskih gimnazijah.

Podpredsednik drž. zbornice A. Za- zvorka o položaju. »Venkov« priobčuje sle- dečo izjavo drž. posl. Zazvorka o polit. položaju: Odločilni krogi so se sedaj uve- rili, da je dosedanje Bienenrthovo minist-erstvo nevzdržljivo in da je neizogibna po- treba, da se osnuje uradniški kabinet, v katerem bi sedeli poleg nemških uradni-ških ministrov 2 češka 2 poljska, 1 slo- venski in 1 rusinski uradniški minister. Predsedoval bi temu ministerstvu zopet Bienenrth, o katerem je znano, da se je dal brezvestnim nemškonacijonalnim svetov- valcem zvoditi na kriva pota; mnogi čla- ni parlamenta označujejo Bienenrtha za ve- stnega uradnika, ki uživa zaupanje krone in je poklican tudi še za vodstvo nadaljnih poskusov v prilog delazmožnosti parla- menta. Po njegovem mnenju bi bilo naj- boljše drž. zbor po izvolitvi odsekov od- goditi in sklicati dež. zbornice, zlasti češke- ga, ker je tam ključ do situacije.

Razne vesti.

Osrednja zveza slovanskih časnikar-jev o »veleizdajniškem« procesu v Za- grebu. — Odbor osrednje zveze je raz- pravljal v posebni seji pod predsedstvom Jos. Holečka o zagrebškem procesu ter njega pomenu za razvoj slovanske misli in zavesti.

Hrvatski duhovniki o bratoma Radič. Prihod Hrvata Radiča v Ljubljano o pri- liki ustanovitve »Vseslovenske L. S.« pozdravilo je klerikalno slovensko časo- pisje kakor dogodek osobite važnosti. Sedaj pa posnemamo iz zagrebškega »Hr- vatstva«, glasila nadškofa Posiloviča, sa- mo te tri vrstice, ki jih nahajamo kakor zaključek članka: »Bračo Radiči — pre- kasno!«

»Brača Radiči — pravi »Hrvatstvo« — baš svojom neiskrenostju več davno proigraše pouzdanje i povjerenje Hrvat- skega katoličkega svečenstva«...

»Klub slov. tehnikov v Pragi« je iz- volil na občem zboru dne 21. t. m. svoj odbor sledeče: I. Mačkovšek, predsednik; E. Tuječ, podpredsednik; F. Zelenko, taj.; R. Lončar, blagajnik; I. Zupanič, knjiž- ničar; G. Gulič in R. Vodopivec, pregled- nika.

Zanimiv proces v Zagrebu. — 25. okt. je pričela zanimiva obravnava proti trem hrvatskim naprednjakom in enemu Srbu. Obtoženci so V. Wilder, urednik »Pokre- ta«, M. Duič, pravnik, Iv. Juriša, absolvi- rani pravnik in Gj. Vukašin-Naumović, ti- pograf. Državno pravdnistvo jih toži, da so pri demonstracijah dne 18. junija t. l. v Zagrebu vpili: »Živeli veleizdajniki« ter s tem zagrešili zločin motenja javnega mi- ru in reda. Razsodbe pričakuje vsa javnost z veliko napetostjo.

Veliko morilsko in tatvinsko družbo je v soboto po večdnevni razpravi obso- dila porotna sodnija v Pragi. Prosluli mo- rilec Boček je obsojen na smrt na vešalih, njegovi tovariši pa: Voryzek na 2 leti je- če, Tichovsky na 3 leta težke ječe, Ana Stehlikova na 5 mesecev ječe; 3 obtožen- ki in 1 obtoženec so bili oproščeni.

Samomor z elektriko. — Rihard Hel- big, trgovec iz Lipskega, je splezal na Ti- rolskem na železni drog, ki nosi električne žice za električno železnico, dotaknil se žice in padel mrtev na tla. Električni tok ga je ubil.

Roparsko družbo, broječo 6 mož, ki so ropali že tri leta na rumunsko-avstrijs-ki meji, je zasledila žandarmerija v Dor- navatri (Bukovina). Na čelu tej roparski družbi je bil najbogatejši kmet daleč ok- rog, Basile Bonheš.

Velikansko gobo so dobili na Mittel- steigu pri Inomostu. Klobuk gobe ima ob- seg 72 cm, obseg stebila pa znaša 25 cm. je imela 850 gr.

V Belučiastanu v Aziji je razsajal hud potres, ki je zahteval okrog 300 žrtev.

V Čenstohovu, znani božji poti na Poljskem, so udrli neznani tatovi v Pav- linski samostan, kjer se nahajajo »čudo- tvorne« podobe sv. Lukeža, in so ukradli z biseri posut plašč, dijamantno krono in vse bisere v skupni vrednosti več milijo- nov kron.

V Gotardu na Ogrskem stavka 7 gim- nazijski razred radi strogosti dveh pro- fesorjev.

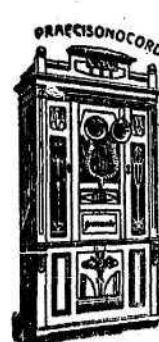
Ukradli blagajno. — V trgovini Tra- battoni v Milanu so odnesli neznani tatovi celo blagajno, v kateri je bilo 4000 lir. Policija išče tatove pa zama.

Nestrpni duhovnik. — V bolnišnico Činigl na Solnograškem je prišel prote- stanski bolnik. Bil je naročen na prote- stantovski list, kateri je bil navdušenemu

špitalskemu duhovniku tako na poti, da ga mu je iztrgal iz rok in sežgal v peči. Bol- nik je vsled tega naznanil duhovnika ra- di tatvine (§ 460 k. z.) in ta Alojzij Jung- wirth je bil res obsojen na tri dni zapora.

Moderni zakon pod znamenjem »pan- tofeljna«. — Angleški baron Charles Ce- cil Wood toži svojo ženo na izročitev 300.000 K. Pred leti ji je namreč izročil ves denar in od tega časa živi žena potra- tno, potuje, kupuje konje, med tem ko si mora mož sam kuhati ter si mora s tež- kim delom sam prislužiti toliko, da sploh ima kaj skuhati.

Čuden otrok. — Na Harvard-vseu- čilišču v Ameriki študira 11 letni William Sidis. Ta deček je znal v starosti dveh let dobro brati, s 4 leti je znal že pisati s stro- jem, sestavil je eno leto pozneje nekaj abecednik za začetnike, učil se je s sed- mimi letom nemško, francosko in rusko, latinsko in grško, z osmimi letom je na- pravil maturo, na kar mu ni dovolilo no- beno vseučilišče vstopa, katerega si je komaj letos priboril.

Jak. Šuligoj

urar c. kr. državne železnice

GORICA

Gosposka ulica šte. 25.

Krčmarji pozor! Vsak si lahko prisluži denar brez truda, ako si nakupi **godbeni av- tomat**. Isti igra za 10 vin. ravnotako, kakor 12 godev. Plačuje se na obroke. Vsak, kdor kupi avtomat, se mu istega postavi franco na dom. — Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev za krojače, čevljarje in vse druge obrti. Si- stemi: Ringschiff, Singer Favorit, Junker, Ruh itd. Cene od 38 kron naprej.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Bačelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče alnberškega in drobnega blaga ter tkanin, proje in alij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Gvetinjler. — Rožni vencl. — Mašne

knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradne 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorje«.

Nova pravila so se razposlala vs m članom; če jih pa po pomoti ni kdo do- bil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem preselil svoj

zobozdravniški atelje
na Tekališče Josipa Verdi štev. 37.

Ordinira vsak dan od 9. ure zj. do 5. ure pop.

Dr. Ivan Eržen.

Zlata jama za naše gostilničarje in restavraterje

so priljubljeni

Orkestrijoni

Lahko navijanje.

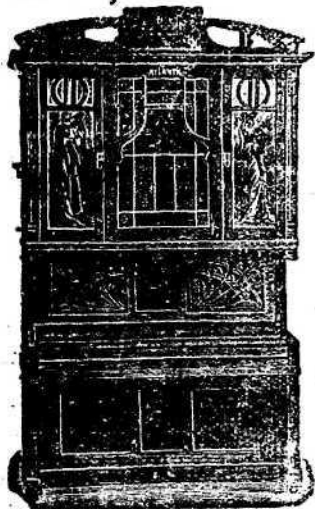
Igra kakoršenkoli komad točno in lepo.

Najugodnejši plačilni pogoji

Zastopstvo za Primorsko

Rajmund Kren - Gorica

ulica Teatro.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Rečun poštne hranilnice štev. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadružnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6%.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadružnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304.70. Posojila: 1.693.201.—. — Reservni zaklad: 90.230.05 — Vrednost hiš: 111.755.23.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,

na novo otvorena velika manufakturna trgovina

Franc Souvan sin.

v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu štev. 22

v Ljubljani.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljšče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Čevljarska delavnica

Jos. Cociancig

Gorica, Tekališče Josipa Verdi štev. 25

(nasproti ljudskemu vrtu)

ima veliko zalogo moških, ženskih in otroških čevljev iz chevreaux, oscarja, lakastih in ameriških. Za sedanjo sezono ima na razpolago lepe suknene čevlje po takih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna popravila.

VABILO

k izrednemu občnemu zboru

„Vinarskega društva v Gorjanskem“,

ki bo v občinskem uradu dne 7. novembra t. l. ob 11. uri predp.

Dnevni red:

1. Razpust društva.
2. Slučajnosti.

V Gorjanskem, dne 24. oktobra 1909.

ODBOR.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,

dvonadstropna, z 8 sobami, pripravna za vsako obrt

se odda v najem takoj ali pa proda prav po ceni.

Natančen naslov povz. upravništvo

„Soče“.

Na izvoznem trgu.

Traberjev muzej

odprt od 8. zjutraj do 9. ure zvečer.

V petek popoldne od 2. naprej je razstava odprta

le za ženske.

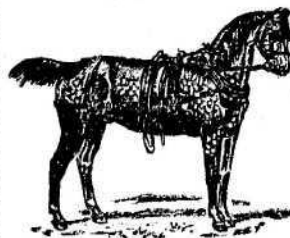
Predavanja se vršijo ob 10. uri dop. in ob 2. 4. 6 in 8 zvečer.

Vstopnina 40 vin., za vojake 20 vin.

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb.

ščine, potovalne potrebščine kakor: kove, čebe, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravilo različne koleseljne in očijek.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

SUKNA

in modno blago za obleke

priporoča firma

Karel Kocian tvornica za suknjo

v Humpolcu na Českom

Tvorniške cene. Vzorec franko.

Srebrna svetilja na svetovni razstavi v Parizu 1. 1900. Srebrna svetilja na dunajski razstavi 1902

Najbolji škrop

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

Denar prihrani kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo

izbero pohištva vseh slogov za

vsak stan, priprostejši in naj-

finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapetirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa
podobe na šipe in platno, ogledala
zima in platno.